

ΓΝΩΜΗ

Το Ηνωμένο Βασίλειο στο μάτι του κυκλώνα

Τρία κύματα αμφισβήτησης είναι πολλά. Ακόμη και για έναν πεισματάρη χωρίς αρχές, όπως ο Μπόρις Τζόνσον. Μετά τη θριαμβευτική νίκη του στις εκλογές τον Δεκέμβριο του 2019, ο Μπόρις έκανε έπαιτα από τρία χρόνια προσπαθειών το σχετικά πρόσφατο όνειρό του πραγματικότητα. Τήρησε την υπόσχεσή του για έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Από τον Φεβρουάριο η Βρετανία πέρασε από τη φάση Brexit στη «μεταβατική περίοδο», δηλαδή μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους, ώστε να έχει συνάψει εμπορική συμφωνία με την ΕΕ.

Όμως η «τύχη» του φαίνεται να θολώνει. Πρώτα οι Εργατικοί ξαναμπήκαν στο παιχνίδι εκλέγοντας έναν μετριοπαθή, αλλά έμπειρο πολιτικό, τον Κιρ Στάρμερ, που εκτόπισε τον ανεκδιήγτο Κόρμπιν, παρά τη φαινομενικά ισχυρή κοιμματική του βάση. Εκτοτε η αποδοχή από το εκλογικό σώμα του Εργατικού Κόμματος αυξάνει δραματικά.

Δεν πρόλαβε να απολαύσει τη νίκη του και ένας ιός απέδειξε την αδυναμία του να χειριστεί την κατάσταση με διορατικότητα,

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΤΡΙΦΥΛΛΗ

παρά τον διανοημένο με αρχαία ελληνικά λόγο του. Στην αρχή, μιμούμενος την πολιτική του Τραμπ, αγνόησε τη σοβαρότητα της κατάστασης, αρνούμενος να πάρει μέτρα. Ωσπου αρρώστησε και ο ίδιος. Όπως στον φίλο του στην άλλη άκρη του Ατλαντικού, η υγεία του αποκαταστάθηκε, αλλά φόρεσε μάσκα, πήρε μέτρα. Δεν ήταν επαρκή και σήμερα βρίσκεται σε γενικό lockdown.

Υστερα η οικονομία της Βρετανίας αποδείχτηκε «πλιθία», όπως το συνηθίζει. Πτώση της λίρας, πρωτοφανή ελλείμματα, έλλειψη προετοιμασίας των επιχειρήσεων και του κρατικού μηχανισμού εμφανίζουν το εφιαλτικό σενάριο να λήξει η μεταβατική περίοδος χωρίς συμφωνία με την ΕΕ στο τέλος του χρόνου. Παρά την πρόοδο που έχει συντελεστεί στις διαπραγματεύσεις με τους κοινοτικούς εταίρους, η συμφωνία δεν φαίνεται να προχωράει ικανοποιητικά. Ο κίνδυνος στο τέλος του χρόνου να βρεθεί με δασμούς του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και διοικητικές δαπάνες και διαδικασίες εφιαλτικές θα βλάψει και τα δύο μέρη, αλλά τη Βρετανία περισσότερο.

Και τότε ήρθαν οι μέλισσες. Αυτές που τσίμπησαν θανάσιμα τον φίλο του στην Ουάσιγκτον με τη μορφή των ψήφων στην Πενσιλβάνια και αλλού.

Ο εφιάλτης ενός ιρλανδικής καταγωγής προέδρου των ΗΠΑ πάγωσε το αίμα του «βρετανού φίλου». Ούτως ή άλλως, οι εμπορικές συμφωνίες που είχε συνάψει με τρίτες χώρες ήταν ελάχιστες. Το όνειρο για μια Σιγκαπούρη στα σύνορα με την Ευρώπη είχε ήδη σκοντάψει στην Ουάσιγκτον της Πελόζι. Προϋπόθεση για κάθε συμφωνία ήταν η διατήρηση της ειρήνης που είχε επιτευχθεί με τη «Συμφωνία της Καλής Παρασκευής». Και όχι μόνο. Οι όροι για αποδοχή από τους Βρετανούς των μεταλλαγμένων προϊόντων και των κλωριωμένων κοτόπουλων συνεχίζουν να στοιχειώνουν τις διαπραγματεύσεις με τους Αμερικανούς.

Από τους πρώτους που «πούλησαν» τον φίλο Τραμπ ήταν ο Τζόνσον με ένα τηλεγράφημα συγκαρτητήριο προς τον Μπάιντεν. Δεν περίμενε λίγες εβδομάδες να ξεκαθαρίσει το τοπίο από τις νομικές διαδικασίες αμφισβήτησης του αποτελέσματος που ξεκινούν από τη Δευτέρα; Ρώτησε άραγε τον πραγματικό κυβερνήτη της χώρας Κάμινγκς;

Πέρα από τις «κακίες» που αναδύονται εντός μου από την πολυετή ενασχόλησή μου με το Brexit, συμφωνώ με τον Μπόρις. Ας αφήσουμε το παρελθόν και ας προσπαθήσουμε να επικεντρωθούμε σε αυτά που μας ενώνουν. Οι κίνδυνοι και οι προκλήσεις είναι πολλά και υπαρκτά για τη Δύση και τις δημοκρατίες.